

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเป้าหมายของการวิจัย เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะในการแสดง รวบรวมมาตรฐานและแสดงออกอย่างมีความสุข ตลอดจนเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในตัวผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ที่ลงทะเบียนเรียนในกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ โรงเรียนสวนศรีวิทยา จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ที่ลงทะเบียนเรียนในกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ โรงเรียนสวนศรีวิทยา จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน จำแนกตามจำนวนและระดับชั้น ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรแยกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวนคน (ร้อยละ)		
	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	-	8 (26.67)	8 (26.67)
มัธยมศึกษาปีที่ 2	1 (3.33)	3 (10.00)	4 (13.33)
มัธยมศึกษาปีที่ 3	3 (10.00)	2 (6.67)	5 (16.67)
มัธยมศึกษาปีที่ 4	-	2 (6.67)	2 (6.67)
มัธยมศึกษาปีที่ 5	-	7 (23.33)	7 (23.33)
มัธยมศึกษาปีที่ 6	1 (3.33)	3 (10.00)	4 (13.33)
รวม	5 (17.77)	25 (83.33)	30 (100.00)

จากตารางที่ 3.1 พบว่า ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง คิดเป็นร้อยละ 83.33 โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 26.67) รองลงมาเป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 23.33) และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนน้อยที่สุด (6.67)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ประกอบด้วยเครื่องมือต่าง ๆ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ประกอบด้วย คู่มือการใช้ คำชี้แจงสำหรับครู สิ่งที่ต้องเตรียม บทบาทของครูและนักเรียน การจัดชั้นเรียน เนื้อหาสาระของชุดกิจกรรม การวัดผลและประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และแบบบันทึกการสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

2. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน ตามจำนวนเพลงรำวงมาตรฐาน 10 เพลง โดยแบ่งออกเป็นแผนละ 1 เพลง เรียงลำดับตามความยากง่าย

3. แบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่อง รำวงมาตรฐาน เกณฑ์การประเมินเป็นแบบรูบริค (Rubric Scoring) ประเมินความสามารถในการรำรำ 5 ด้าน ได้แก่ ความถูกต้องของท่ารำ ลีลาท่ารำ จังหวะ ความพร้อมเพรียง และความกล้าแสดงออก

4. แบบบันทึกการสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3 ข้อ ประกอบด้วย

4.1 มีวินัย ได้แก่ การเข้าเรียนตรงเวลา การแต่งกายถูกต้องตามข้อตกลง ความเอาใจใส่ต่อการฝึกปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย และการปฏิบัติท่าอย่างต่อเนื่องจนเสร็จสิ้นกระบวนการ

4.2 รักความเป็นไทย ได้แก่ การทำความเคารพครู รุ่นพี่ และเพื่อนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยความเต็มใจ การปฏิบัติการแสดงอย่างมีความสุข (มีรอยยิ้มปรากฏให้เห็นบนใบหน้า) ตลอดจน การชื่นชมและยอมรับในผลงานของตนเองด้วยความภาคภูมิใจ

4.3 มีจิตสาธารณะ ได้แก่ การช่วยเหลือครูในการจัดกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจและมีความสุขในการทำสิ่งนั้น ๆ การอาสาช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มตลอดจนเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วยความเต็มใจ และการดูแลเก็บรักษาสิ่งของตลอดจนบริเวณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมอย่างเต็มกำลัง

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ชุดกิจกรรม

1.1 ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมและคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส จากหลักการสร้างชุดการสอน

1.2 จัดทำชุดกิจกรรมและคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส

1.3 หากคุณภาพของชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องราวมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญดังนี้

1.3.1 ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน มีคุณสมบัติ คือ สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทด้านการศึกษา และดำรงตำแหน่งอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา

1.3.2 ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนนาฏศิลป์ จำนวน 3 ท่าน มีคุณสมบัติ คือ สำเร็จการศึกษาด้านนาฏศิลป์ไทย ปฏิบัติการสอนด้านนาฏศิลป์ไทยอย่างน้อย 10 ปี หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

พิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องของชุดกิจกรรมและคู่มือการใช้ก่อนนำไปใช้ โดยพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้าน กำหนดค่าความเหมาะสมเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557 : 75) ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุมน้อยที่สุด

1.4 นำผลคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย มีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และหาค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งต้องมีค่าไม่เกิน 1.00 และปรับปรุงตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยแปลความหมายค่าคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 121) ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

พบว่า ค่าเฉลี่ยรายด้านมีค่าตั้งแต่ 4.20 - 4.60 ค่าความเหมาะสมและความสอดคล้องของชุดกิจกรรมและคู่มือการใช้ มีค่าเท่ากับ 4.40 มีคุณภาพและเหมาะสมมาก

2. แผนการจัดการเรียนรู้

2.1 ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สารนาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 และเอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวิส

2.3 ศึกษาเอกสารเรื่องร่างมาตรฐาน

2.4 กำหนดเนื้อหาสาระแล้วนำมาออกแบบสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมี ส่วนประกอบสำคัญ คือ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2552 : 63 - 64) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 10 แผน ตามบทเพลงร่างมาตรฐาน แผนละ 1 เพลงต่อ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เพลงคืนเดือนหงาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เพลงหญิงไทยใจงาม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เพลงชาวไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เพลงยอดชายใจหาญ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เพลงดอกไม้ของชาติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เพลงงามแสงเดือน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง เพลงรำซิมารำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง เพลงบุชานกระบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติของเดวิสให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

2.5.1 ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน มีคุณสมบัติ คือ สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทด้านการศึกษา และดำรงตำแหน่งอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา

2.5.2 ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนนาฏศิลป์ จำนวน 3 ท่าน มีคุณสมบัติ คือ สำเร็จการศึกษาด้านนาฏศิลป์ไทย ปฏิบัติการสอนด้านนาฏศิลป์ไทยอย่างน้อย 10 ปี หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

พิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนนำไปใช้ โดยพิจารณาองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละด้าน กำหนดค่าความเหมาะสมเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557 : 75) ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้อง/เชื่อมโยง/ครอบคลุมน้อยที่สุด

นำผลคะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย มีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งต้องมีค่าไม่เกิน 1.00 โดยแปลความหมายค่าคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 121) ดังนี้

- 4.51 - 5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

พบว่า ค่าเฉลี่ยรายด้านมีค่าตั้งแต่ 4.20 - 4.50 ค่าความเหมาะสมและความสอดคล้องของชุดกิจกรรมและคู่มือการใช้ มีค่าเท่ากับ 4.38 มีคุณภาพและเหมาะสมมาก

2.6 นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ดังนี้ เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมตามที่ระบุในแบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน

3. แบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน

แบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน เป็นแบบรูบริค (Rubric Scoring) คือ มีแนวทางการให้คะแนน (Scoring Guides) ประกอบด้วย เกณฑ์การประเมินและระดับคุณภาพหรือระดับคะแนน (กึ่งกาญจน์ สิริสุนทร, 2550 : 1 - 2)

3.1 ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีในการสร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติ

3.2 กำหนดประเด็นการประเมินและสร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดคะแนนออกเป็น 4 ระดับ ทำการประเมินใน 5 ประเด็น ได้แก่ ความถูกต้องของทำรำ ลีลาทำรำ จังหวะ ความพร้อมเพรียง และความกล้าแสดงออก

3.3 หาคุณภาพของแบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง (IOC)

3.4 นำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดค่าคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ 1 คะแนนสำหรับรายการประเมินที่มีความสอดคล้อง 0

คะแนนสำหรับรายการประเมินที่ไม่แน่ใจ -1 คะแนน สำหรับรายการประเมินที่ไม่มีความสอดคล้อง จากนั้นหาดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร (นวลอนงค์ บุญฤทธิ์พงศ์, 2556 : 97 - 99)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

R คือ ผลคูณของคะแนนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญในแต่ละระดับความสอดคล้อง

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

พบว่า ค่าความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่องร่วางมาตรฐาน ทั้งที่แยกเป็นรายข้อ รายด้าน และภาพรวม มีค่าเท่ากับ 1.0 สามารถนำไปใช้ได้

3.5 นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ดังนี้ แก้ไขข้อความให้เป็นภาษาเขียน คือ รายการประเมินด้านที่ 1 ความถูกต้องของท่าท่า 4 คะแนน หมายถึง ปฏิบัติท่าท่าได้อย่างสิ้นไหลถูกต้องครบถ้วนทุกด้าน เป็นปฏิบัติท่าท่าได้ถูกต้องครบถ้วนทุกด้าน และจำกัดความคำว่า “บางครั้ง/บ้าง” โดยอธิบายหรือระบุจำนวนให้ชัดเจน

3.6 หาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (IRR) โดยการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากผู้ประเมิน 2 คน ซึ่งประเมินพร้อมกันด้วยแบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่องร่วางมาตรฐาน (ประสพชัย พสุนนท์, 2558 : 2)

$$IRR = \frac{\text{จำนวนที่ประเมินเหมือนกัน}}{(\text{จำนวนที่ประเมินเหมือนกัน} + \text{จำนวนที่ประเมินต่างกัน})}$$

พบว่า ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater Reliability: IRR) จากการเปรียบเทียบคะแนนระดับคุณภาพรายด้านของผู้เรียนแต่ละคน ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.9980 อยู่ในระดับสูง

3.7 พิมพ์แบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่องร่วางมาตรฐานฉบับจริงเพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. แบบบันทึกการสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

แบบบันทึกการสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่เกิดจากการจัดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องร่วางมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนใน 3 ด้าน คือ มีวินัย รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

4.1 ศึกษา นิยาม ตัวชี้วัด พฤติกรรมบ่งชี้ของแต่ละคุณลักษณะ

4.2 ศึกษา ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีในการสร้างแบบประเมินคุณลักษณะ

4.3 กำหนดพฤติกรรมกรรมการประเมินโดยพิจารณาจากตัวบ่งชี้ จากนั้นทำการวิเคราะห์พฤติกรรมดังกล่าวให้เป็นพฤติกรรมที่สังเกตและวัดได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 127) แล้วทำการสร้างแบบบันทึกการสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 129)

4.4 หาคุณภาพของแบบบันทึกการสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 129) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง (IOC)

4.5 นำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดค่าคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ 1 คะแนนสำหรับรายการพฤติกรรมที่มีความสอดคล้อง 0 คะแนนสำหรับรายการพฤติกรรมที่ไม่แน่ใจ -1 คะแนนสำหรับรายการพฤติกรรมที่ไม่มีความสอดคล้อง จากนั้นหาดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร (นวลอนงค์ บุญฤทธิ์พงศ์, 2556 : 97 - 99)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

R คือ ผลคูณของคะแนนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญในแต่ละระดับความสอดคล้อง

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

พบว่า ค่าความสอดคล้องของแบบบันทึกการสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ทั้งที่แยกเป็นรายข้อ รายด้าน และภาพรวม มีค่าเท่าระหว่าง 0.8 - 1.0 สามารถนำไปใช้ได้

4.6 นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ดังนี้ แก้ไขข้อความให้เป็นภาษาเขียน คือ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 3 มีวินัย รายการพฤติกรรมที่ 4 ไม่ทิ้งท่าหรือล้มเลิกการทำงาน เป็นปฏิบัติทำได้อย่างต่อเนื่องจนเสร็จสิ้นกระบวนการ

4.7 พิมพ์แบบบันทึกการสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนฉบับจริงเพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบการทดลอง

การทดลองจัดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องร่างมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ในครั้งนี้เป็นการทดลองแบบหนึ่งกลุ่ม วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) โดยทดลองใช้ชุดกิจกรรมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ที่ลงทะเบียนเรียน ในกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ โรงเรียนสวนศรีวิทยา จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน

$$O_1 \times O_2$$

ให้ O_1 แทน การประเมินทักษะปฏิบัติก่อนเรียน (Pretest)

O_2 แทน การประเมินทักษะปฏิบัติหลังเรียน (Posttest)

X แทน การจัดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์เรื่องร่างมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องร่างมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส มาใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ที่ลงทะเบียนเรียนในกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ โรงเรียนสวนศรีวิทยา จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่องร่างมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้ในการจัดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ ในช่วงกิจกรรมชุมนุมของวันพฤหัสบดี ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งมีเวลาเรียนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ทำการสอนชั่วโมงละ 1 แผน (1 เพลง) รวมระยะเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 10 สัปดาห์ และทำการประเมินทักษะปฏิบัติและบันทึกการสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในทุกชั่วโมง
2. ทำการประเมินทักษะปฏิบัติทั้ง 10 เพลงหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 10 ชั่วโมง โดยนำเสนอเป็นกลุ่ม ปฏิบัติการแสดงอย่างต่อเนื่องทั้ง 10 เพลง
3. นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่องร่างมาตรฐานและแบบบันทึกการสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์เรื่องร่างมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส

1.1 การหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์เรื่องร่างมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส E_1 และ E_2 อาจใช้วิธีการคำนวณหาค่าร้อยละโดยวิธีง่าย ๆ หรือใช้สูตรต่อไปนี้

1.1.1 การหาค่า E_1 ใช้สูตร

$$E_1 = \frac{\left[\frac{\sum X}{N} \right]}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเป็นร้อยละ

X คือ คะแนนรวมของกิจกรรมหรืองานทุกชิ้นที่ผู้เรียนทำได้ถูกต้อง

A คือ คะแนนเต็มของกิจกรรมหรืองานทุกชิ้นที่นำมาประเมิน

N คือ จำนวนนักเรียน

1.1.2 การหาค่า E_2 ใช้สูตร

$$E_2 = \frac{\left[\frac{\sum F}{N} \right]}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์เป็นร้อยละ

F คือ คะแนนรวมของผลการทดสอบหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของผลการทดสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนนักเรียน

1.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์เรื่องร่างมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยใช้สูตร

$$E.I. = \frac{\text{ผลของคะแนนหลังเรียนทุกคน} \times \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

2. การวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์เรื่องร่างมาตรฐานโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส

2.1 การวิเคราะห์คะแนนด้านทักษะปฏิบัติ

2.1.1 รวมคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบประเมินทักษะปฏิบัติ เรื่องร่างมาตรฐานก่อนเรียนและหลังเรียนซึ่งเป็นการให้คะแนนแบบรูบรีค (Rubric Scoring) ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น 4 ระดับ มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.1.2 รวมคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนทำได้จากแบบประเมินทักษะการแสดง
เรื่องร่วมาตฐาน นำมาวิเคราะห์ผลโดยแปลความหมายจากคะแนนรวม (กึ่งกาญจน์ สิริสุนทร,
2550 : 15 - 16) ดังนี้

ระดับคุณภาพ	ระดับคะแนน
4 หมายถึง มีคะแนนรวม	16 - 20 คะแนน
3 หมายถึง มีคะแนนรวม	13 - 15 คะแนน
2 หมายถึง มีคะแนนรวม	8 - 12 คะแนน
1 หมายถึง มีคะแนนรวม	น้อยกว่า 8 คะแนน

2.1.3 รวมคะแนนระดับคุณภาพที่นักเรียนแต่ละคนทำได้ นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน

2.2 การวิเคราะห์คะแนนด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2.2.1 รวบรวมค่าคะแนนที่ได้จากแบบบันทึกการสังเกตเพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ซึ่งเป็นคะแนนที่วัดได้จากการแสดงพฤติกรรม สรุปผลการประเมินโดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของพฤติกรรมที่แสดงแต่ละรายการพฤติกรรมและเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ซึ่งมีเกณฑ์ การประเมิน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 129) ดังนี้

ระดับพฤติกรรม	ระดับคุณภาพ
แสดงพฤติกรรม 9 - 10 ครั้ง หมายถึง	ดีเยี่ยม (3)
แสดงพฤติกรรม 7 - 8 ครั้ง หมายถึง	ดี (2)
แสดงพฤติกรรม 5 - 6 ครั้ง หมายถึง	ผ่าน (1)
แสดงพฤติกรรม ต่ำกว่า 5 ครั้ง หมายถึง	ไม่ผ่าน (0)

2.2.2 รวมผลคะแนนตามระดับคุณภาพที่นักเรียนแต่ละคนทำได้ นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 124)

$$\mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนกลุ่มข้อมูล

2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 124)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum(X - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ข้อมูลแต่ละตัว

μ แทน ค่าเฉลี่ยของข้อมูล

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Copyright© Suratthani Rajabhat University

All Right Reserved